

Ingrid van Munster

Le bleu du ciel

Hemelsblauw. Dat is het commentaar dat Ingrid van Munster vaak op haar stukken krijgt. En terecht. Veel van het werk heeft een prachtige intens mat blauwe huid. Op levendige ronde vormen, die ook weer naar het hemelgewelf verwijzen. Vormen, waarvan de symmetrie verbroken is door kleine ingrepen.

Gevoel, daar gaat het bij **Ingrid van Munster** (FR, 1974) om. Het gevoel dat de lucht geeft. Of het water. In ieder geval de natuur. Zoals die van haar geliefde Cevennen, waar ze oorspronkelijk vandaan komt. 'Dat gevoel van de natuur, dat zoek ik. Soms denk ik het te vinden in vormen, die gescheurd, vervormd, afgesleten zijn. Zoals door water gevormde rotsen. Of ik kan het vinden in het glazuur. Opeens zie ik het dan: de lucht,

het water. Het is voortdurend proberen en kijken. En stukken weggooien. Want dat doe ik veel, tenminste als ik ze niet nog een keer stoken kan. En zelfs daarna is het vaak nog niet goed. Maar... af en toe komt er, na de zoveelste keer opnieuw stoken, een onverwachte,

Vorige pagina: **Titel**, 201?, ?? x ?? x ?? cm
▼ **Titel**, 20??, ?? x ?? x ?? cm

geweldige kleur uit de oven. Dan ben ik wel even stil. Het is dan alsof er een raam open gaat, naar een nieuw landschap.'

Indeuken

Dat natuurlijke gevoel versterkt Ingrid door haar gedraaide, perfect ronde, stukken in te deuken, te vervormen, in te scheuren. 'Dat doe ik tijdens het drogen. Uiteindelijk gaat het glazuur meespelen, het loopt in en over de vervormingen, geeft extra reliëf en contrast. Het benadrukt wat er gebeurd is. En zo gaan mijn sculpturen natuurlijk aanvoelen, maar tegelijkertijd ongewoon, verrassend.' Een beetje wild, zoals de natuur in de Cevennen.

Vrijheid

'Ik groeide op met geitenkaas, weefgetouw en de prachtige, vrije en wilde natuur van mijn geboortestreek. Dus moest ik uiteindelijk wel in

Op de vorige pagina: *Titel*, 20??, ?? x ?? x ?? cm
▼ *Titel*, 20??, ?? x ?? x ?? cm

een beroep terecht komen dat me de nodige vrijheid zou geven.' Ze ging literatuur studeren, maar moest daarnaast werken. Bij toeval kwam Ingrid bij een pottenbakkerij terecht, waar ze bijna tien jaar werkte, als ze niet hoefde te studeren. En uiteindelijk realiseerde ze zich, dat haar hart niet bij de studie lag, maar bij de keramiek, en ging naar de EMA-CNIFOP om te leren draaien. Dat is een van de belangrijkste keramiekopleidingen in Frankrijk, in Saint-Amand en Puisaye, iets ten noordoosten van La Borne. 'Ik had nog nooit aan de draaischijf gezeten. De eerste keer was magisch. Dit is voor het leven, dacht ik. En dat is zo ongeveer het enige waar ik nooit in m'n leven aan getwijfeld heb.' Na de opleiding deed Ingrid meerdere cursussen:

glazuur- en stooktechniek, maar ook geologie. Ze startte haar atelier in 2005 en ging gebruiksgoed maken. 'Ik herinner me goed, dat ik het groots wilde aanpakken. Werk met een mat groen, een glanzend zwart en een mooi halfmat wit glazuur. En meteen al met expres aangebrachte foutjes. Vervormingen of een druppeltje contrasterende glazuur op het stuk laten vallen. En op een dag liet ik de opening weg. Ik draaide de bovenkant gewoon dicht. Dat was vrijheid, ik zat niet meer vast aan die bepalende rand, aan die vereiste symmetrie. Ik kon het werk net zo neer te zetten als het het beste uitkwam, op z'n kant, ondersteboven.'

Glazuur

Op deze nieuwe vormen bracht Ingrid glanzende en halfmatte glazuren aan. 'Maar ik kreeg steeds meer het gevoel dat er iets niet klopte. Die glazuren waren te hard, te koud, te glanzend, ze pasten niet bij wat ik uit wilde

drukken. En dus heb ik mijn recepten veranderd. Er zit nu haast geen veldspaat meer in en dus worden ze mooi mat. Ik stook ze echt heel hoog op, tot 1320 °C, in reductie. Meer kunnen ze niet hebben, maar zo krijg ik wel mooie kleurnuances en ook wat kristalvorming.'

Ingrid leeft inmiddels al tien jaar van haar beroep. 'Ik verdeel mijn tijd tussen mijn gezin met kleine kinderen en mijn atelier. Daar ben ik graag. Het is ruim en licht en kijkt uit op de bergen, echt een intieme plek. Naast het werk in het atelier geef ik ook les. Daar gaat het natuurlijk vooral over techniek: terra sigillata, rookstoken, houtstoken, glazuren. En het is geweldig als we samen de mensen iets speciaals kunnen laten zien en voelen.'

*Op de vorige pagina: Titel, 20??, ?? x ?? x ?? cm
▼ Titel, 20??, ?? x ?? x ?? cm
Foto's bij dit artikel: Jérémie Logeay*

